

നവമാലിക

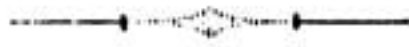

പ്രസാധിക

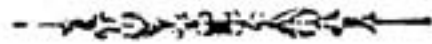
കെ. ഭാനുമതി അമ്മ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നവമാലിക

പ്രസാധിക,
കെ. ഭാനുമതി അമ്മ.

ശാരദാ ബുക്കഡ്.പ്പോ.

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ്
കൊല്ലം.

മനാം പതിപ്പ് കംപി—2000.

1121

മുഖവുര.

ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിലും മലയാളം മിഡിൽസ്കൂളുകളിലെ 5-ാം 6-ാം ക്ലാസ്സുകളിലും ഉപയോഗിക്കത്തക്ക പദ്യപാഠങ്ങളാണു മഹാകവി കുമാരനാശാന്റെ കൃതികളിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തു ഈ നവമാലികയിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. ഇതിന്റെ ക്രമീകരണം പദ്യങ്ങളുടെ വലിപ്പച്ചെറുപ്പമനുസരിച്ചാണു്. ബാല്യത്തിൽ പഠിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ ആജീവനാന്തം ഓർമ്മനില്ക്കുന്നവയായാൽ അങ്ങനെ ഓർമ്മിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നവയും ഓർച്ചാൽ പ്രയോജനമുള്ളവയും ആയ പാഠങ്ങൾ മാത്രമേ ഈ മാലികയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാവൂ എന്നു പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പാഠങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും അവയെ ക്രമീകരിക്കുന്നതിലും ചിരകാലം അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിൽ ഇരുന്നു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യം നല്ലപോലെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സഹൃദയന്റെ സഹായംകൂടി എന്നിക്കണ്ടായിട്ടുള്ള വിവരവും ഇവിടെ കൃതജ്ഞതയോടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തോന്നയ്ക്കൽ,
1110 ചിങ്ങം 25.

} കെ. ഭാനുമതിഅമ്മ.

നവമാലിക്

I. ഉൽബോധനം

സ്വർണ്ണ കിഴക്കുദിക്കാരായ്
സരാലാനിവഹങ്ങളെ!
സ്വാതന്ത്ര്യമധു തേടിടാൻ
സോത്സാഹമെഴുന്നേല്ക്കുവിൻ.

പറന്നുപോവിൻ! പുഷ്പ-
ങ്ങളെന്നാലങ്ങു ചെല്ലവിൻ!
പുലർകാലത്തു തേനിച്ച-
യുറങ്ങാ സുദിനങ്ങളിൽ.

ഭിന്നവണ്ണങ്ങൾ പൂക്കൾക്കു
ഭഗവാൻ ചിത്രഭാനുതാൻ
തെറ്റാത്തുമാൻ നല്ലു
നിങ്ങൾക്കുത്സാഹമേറുവാൻ.

തുല്യമായ് സർവ്വസുമധ്യം
തലോടി മണമാന്റിതാ
പ്രഭാതവായു പോകുന്നു
പോവിൻ നിങ്ങളതേവഴി.

വീട്ടിലോ നാട്ടിലോ വല്ല
കാട്ടിലോ മേട്ടിലോ സ്വയം
പൂവു സൃഷ്ടിച്ചു കയ്യുണ്ടു
വിളിക്കുന്നുണ്ടു നിങ്ങളെ.

ചെന്നമ്മലരിനെല്ലാവും
ഒളം ഒപിഗുണമേൻ പോൽ
ചിരകുപ്പിച്ചു ലോകക്കു
ചേപ്പിൻ കണ്ണിനു കൌതുകം.

സ്വയം മുകുളജാലത്തി-
നുള്ളത്തിലമൃതാക്ഷരം
ഉപദേശിച്ചു സദംബോധ-
മുണ്ടാക്കി മധുവുണ്ണവിൻ.

മന്ത്രിക്കവിൻ കൂടി നാനാ-
മാഗ്ഗ്ത്തുടേ ചരിക്കവിൻ
വെച്ചോരായ് മോക്ഷമാജ്ജിപ്പിൻ
ഒന്നായ് ചേർന്നു കാക്കവിൻ.

തരുശാഖയിലോ താഴെ-
 പൊത്തിലോ കന്ദരത്തിലോ
 ഗൃഹകോടിയിലോ സംഘം
 കൂടി ക്ഷേമം നിനയ്ക്കവിൻ.

ഉപദ്രവിക്കായുവിൻ പോ-
 യൊരു ജന്തുവിനേയുമേ
 അപായം തടയാൻ ചോര-
 ഹങ്കാരം കൂട്ടി നില്ക്കവിൻ.

തേനോളം സ്വാദ്യമായ് ലോക-
 ഞ്ഞെടുമില്ലാക്കുമൊന്നുമേ
 അതിന്റെ യപഹർത്താക്ക-
 ഉത്രേ യസുരരോക്കവിൻ.

മുഖത്തുണ്ടിന്നു നിങ്ങൾക്കു
 ദൈവഭയമൊരായുധം
 മൃഗവെന്നാകിലും തീക്ഷ്ണം
 പേടിക്കുമതു വൈരികൾ.

വഞ്ചിശ്രീയെക്കവരുവാൻ
 പണ്ടു വന്നൊരു മുഷ്കരൻ
 മുകിലൻ പടയോട്ടൊത്തു
 മുടഞ്ഞു മക്ഷികാളിയാൽ.

അതോക്കും ധൂർത്തരീയഗ്ര-
സംഘം കണ്ടു ഭയപ്പെടും
ന്യായസ്ഥരുടെ ശൗര്യത്തെ
വിശേഷിച്ചുണ്ടുമാരുമേ.

മുറിവേൾപ്പിക്കിലും ധൂർത്തർ
പരം ചുട്ടു കരിക്കിലും
മുഷ്കിന്നു കിഴടങ്ങാതെ
മരിപ്പോളം തടുക്കവിൻ.

മലക്കുളിൽ മറിഞ്ഞത്ര
കീടം ചാകുന്നു നാൾക്കുനാൾ
മധു കാത്തുററ തേൻകൂട്ടിൽ
മരിപ്പിൻ നിങ്ങൾ വേണ്ടുകിൽ.

സ്വാതന്ത്ര്യംതന്നെയമൃതം
സ്വാതന്ത്ര്യംതന്നെ ജീവിതം
പാരതന്ത്ര്യം മാനികൾക്കു
മൃതിയേക്കാൾ ഭയാനകം.

സ്വാതന്ത്ര്യമധു തേടിടാൻ
സരഘാ നിവഹങ്ങളെ
തുണയ്ക്കും നിങ്ങളെട്ടീന-
ഭയാലു ജഗദീശപരൻ.

2'

II. ഗ്രന്ഥപ്രദേശങ്ങൾ

ഈ “ഖാലരമായ”ണത്തിൽ നിന്നു ഏർപ്പെട്ടതാണ്. രാക്ഷസന്മാർ വിശ്വാമിത്രമാർക്കിയുടെ യോഗം നിവിഘ്നമായി നടക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുകയോൾ അദ്ദേഹം അയാലധ്യയിൽ നിന്നു കമരന്മാരായ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെ യോഗരക്ഷയ്ക്കു കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അങ്ങനെ പോകുമ്പോൾ നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ കണ്ട വിശേഷങ്ങളാണ് -താഴെ കാണുന്നവർണ്ണന. ഈ വിശേഷങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടു പുറങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്.

പോയി വിശ്വാമിത്രരുടെ
പിമ്പേ ഉത്സാഹമാന്റിവർ
വായുവിൻ പിമ്പു വില്ലാൻ
രണ്ടു മേഘങ്ങൾ പോലവേ

കടന്നു ഗോപുരമിവർ
കടന്നു തെരുവീഥികൾ
സരയൂനടി കല്ലോലം-
തല്ലും നഗരസിമയും.

അക്കരയ്ക്കിവരെത്തുമ്പോൾ
അസ്തമിച്ചിതു ഭാനുമാൻ
അന്നത്തെ യാത്രയവന്റെ
നിന്താനോതിയ മാതിരി.

സന്ധ്യാനുഷ്ഠാനവും ചെയ്തു
 ഭക്ഷിച്ചുങ്ങവർ മൂവരും
 സാധാരണ ജനംപോലെ-
 രമ്പലർപ്പുകുറങ്ങിനാർ

രാവിലേ കാറ്ററിലാഞ്ഞാടും
 കതിർ തൂന്ന് നിലങ്ങളും
 പക്ഷി കൂവും പൊയ്ക്കുകളും
 പാത്തു യാത്ര തുടങ്ങിനാർ.

പാടത്തിൽ വെള്ളം പായിക്കും
 പല കൈത്തോടുമപ്പുറം
 കണ്ടാർ കാലികൾ തിങ്ങിപ്പോ-
 മൂടുപാതകൾതാനമേ.

പാത്താർ വയ്ക്കാൽപ്പന്തലാൻ
 കരവാരം പറമ്പുകൾ
 തൊഴുത്തും കളവും ചേന്ന്
 പുല്ലു മേഞ്ഞ ഗൃഹങ്ങളും.

ഭാഗ്യവും പേരി യാത്രക്കാർ
 പോവതങ്ങളു കണ്ടിതു;
 നീണ്ടുനീണ്ട നടയ്ക്കായും
 കണ്ടു നിഴൽമരങ്ങളും.

മാറൊലിക്കൊണ്ടു ഗോപാല-
 രൂതം മുരളി കേട്ടിടം
 മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളും വണ്ടു-
 മൂളും കുറുവനങ്ങളും,

മറോരോന്നും കണ്ടു രസം-
 പൂണ്ടുമമ്പാന്നിടയ്ക്കിടെ
 മുനിയോതുന്ന കഥകൾ
 കേട്ടും പോയിതു ബാലകർ.

III പരശുരാമൻ

യാഗരക്ഷ നടത്തിയശേഷം രാമലക്ഷ്മണന്മാർ വിശ്വമിത്രനോടൊ-
 ത്തിച്ചു വിദേഹരാജധാനിയായ മീഥിലപുരിയിൽചെന്നു പന്തയം
 ജയിച്ചു വിവാഹവും നടത്തിക്കൊണ്ടു അയോദ്ധ്യയിലേക്കു മടങ്ങി.
 വഴിക്കവെച്ചു ക്ഷത്രിയവംശവിരോധിയായ ശ്രീപരശുരാമൻ അവരെ
 തടുത്തുനിർത്തി. ശ്രീരാമൻ പരശുരാമനെ ജയിച്ചു. കേരളരാജ്യം സമുദ്ര
 ത്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുത്തു ജനവാസമുളളതാക്കിത്തീർത്തതു് പരശുരാമനാ-
 ണെന്നു നമുക്കു് പരാവൃത്തമുണ്ടു്.

ആഘോഷമോടയോദ്ധ്യയ്ക്കു
 പോമദ്രശരമാദിയെ
 വഴിക്കു കണ്ടു കോപിച്ചു
 വഴക്കായ് ഭാഗ്ഗവൻ മുനി.

മഴുവേണു രാമനവൻ
 മലയാളം നികഴ്ത്തിയോൻ
 ക്ഷത്രിയനാരെന്ന് കേട്ടാൽ
 ക്ഷമയില്ലാത്തൊരന്തണൻ.

രാമൻ താനേകനേയാവൂ,
 രാഘവൻ പേരു മാററണം;
 രക്ഷയല്ലെങ്കിലില്ലെന്നാൻ
 രണ്ടിമൻ തപോധനൻ.

എന്നല്ലവൻ വിഭേമന്റെ
 വില്ലൊടിച്ച മഹാപുമാൻ
 എന്റെ വില്ലും കലയ്ക്കേണ-
 മെന്നമ്മുനി ശരിച്ചുപോൽ.

പേടിച്ചു കാൽപിടിയ്ക്കുന്ന
 പിതാവിൽ കൃപയെന്നിയേ
 പരഷം ചൊല്ലുമവനെ-
 പിന്നെക്കൂസില രാഘവൻ.

വില്ലിങ്ങു തരികെന്നാത്തു
 വാങ്ങിനാൻ കലയേററിനാൻ
 വലിച്ചുവൃതൊടുത്താനാ.
 വീര്യവാൻ രഘുനന്ദനൻ.

അയ്യോ! നമ്മെ വധിച്ചേക്ക-
മമാനുഷ യുവാവിവൻ,
എന്നു പേടിച്ചു ഭയവു-
മന്നറിഞ്ഞിതു ഭാഗ്ഗവൻ.

താണു കൂപ്പിടുമവനെ
ക്ഷത്രധർമ്മം നിനച്ചുടൻ
തേജോവധം ചെയ്തു രാമൻ
വിട്ടു; വിപ്രത്വമോത്തുമേ.

ഭയ തോന്നും ഭൂഗുസുതൻ
തല താഴ്ത്തിയതോക്കുകിൽ,
ജാതിവൈരം പുലർത്തുന്ന
ജളന്മാർക്കിതു പാഠമാം.

IV. സീതാരാമന്മാരുടെ സ്വഭാവവിശേഷം

നിസ്തല്യശോഭയാന്നാര-
ക്കൊച്ചുനിലോൽപലാക്ഷിമാൻ
നിറംകാച്ചിത്തിളങ്ങുന്ന
തങ്കപ്പാവകൾ പോലവേ.

രാഗമേലും യൗവനാർക്ക-
 രശ്മി തട്ടിത്തിളങ്ങിനാൾ
 താമരപ്പൂ പോലെ സീത
 സർവ്വായവമോഹിനി.

നാലുകെട്ടിലെഴും തനപി-
 നിരയാം രത്നമാലയിൽ
 നായകക്കല്ലു താനായി
 സീത സൗന്ദര്യദേവത.

അവൾ നില്ക്കുന്നപോൽ നില്ക്കു-
 മവളെപ്പോൽ നടുനിടും
 അവൾപ്പോൽ ഭൂഷയണിയു-
 മയോദ്ധ്യയിൽ നന്ദാംഗിമാർ

മത്സർച്ചെന്നു തോന്നിടും
 ഓക്കിൽ മൈഥിലിയിൽ സ്വയം
 രൂപമാധുര്യമൊടു തൻ
 ശീലമാധുര്യമെന്നുമേ.

പ്രേയാനിൽ പ്രീതി വർദ്ധിച്ചു
 ഭക്തിയേറീ ഗുരുക്കളിൽ
 വാച്ചു ബന്ധുക്കളിൽ സ്നേഹം
 ഭൃത്യരിൽ കൃപതാനുമേ.

ബുദ്ധി പാരം പ്രകാശിച്ചു
ധർമ്മത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേമമായ്
കാലൂണി നിഷ്ഠ കൃത്യത്തിൽ
ജാനകിക്കു ദിനംപ്രതി.

രൂപവും ഗുണവും കണ്ടു
രാമൻ സീതൈകചിത്തനായ്
സീതയ്ക്കു രാഘവൻ നിത്യം
സാക്ഷാൽ പ്രാണനുമായിതേ.

പരിഹാസങ്ങളിൽപോലും
പൊളിയോതില്ല രാഘവൻ
കളിതായും കാലുവണ്ണി-
ലപരത്തിൽ മഹാനവൻ.

വിജ്ഞാനനിധിയാം രാമൻ
വിനയംകൊണ്ടു മൂകനായ്
വിശൈലകവീരനെന്നാലും
വർണ്ണാതാർത്രിശാന്തനായ്.

സമൃദ്ധിയൊന്നും രാമനു
തെല്ലും ഗവേഷിയില്ല താൻ
പുണ്ണകുടുംഭം തുളുവില്ല
ഭജേലാ ഭാഗ്യശാലിയും.

V. നഗരലങ്കാരങ്ങൾ

ശ്രീരമനെ യുവരാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്താൻ അയ്യോധ്യം നഗരത്തെ പെരുന്മാർ അലങ്കരിച്ചു. വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ യുള്ള അലങ്കാരങ്ങൾ തിരുവനന്തപുരം രാജധാനിയിലും കാണാവുന്നതാണ്.

പരിഷ്കരിച്ചു നഗരം
പുതുക്കി രാജപാതകൾ
അലങ്കരിച്ചു പൂങ്കാവു-
മന്നതാനധികാരികൾ.

വിളങ്ങി വെൺകളികളാൽ
വീഥിയിൽ സൗധരാജികൾ
പാലാഴിയിൽ കൊട്ടകാറ്റിൽ
പൊങ്ങുമ്മ്മികൾപോലവെ.

പാറിയവയ്ക്കുമേൽ സന്ധ്യാ-
മേഘപോലെ പതാകകൾ
മഴവില്ലിൻ നിരകൾപോൽ
തുങ്ങി തോരണമാലകൾ.

പൊങ്ങി കൂടാനിരകൾ
സരയുപുളിനങ്ങളിൽ
അടുത്തു വെൺമുകിലുപോൽ
ഭൂരെയനങ്ങൾപോലെയും.

ചിത്രാംബരം പൂണ്ടു മിന്നി
പട്ടാളം പാളയങ്ങളിൽ
ചെന്താമരപ്പൊയ്കകളിൽ
ഫുല്ലപുഷ്പങ്ങൾ പോലവേ.

കേൾക്കുമാറായങ്ങുനിന്നു
കാഹളങ്ങളുടെയ്ക്കിടെ
കണ്ണുകൾതുറന്നു കൂട്ടം
ഹംസധ്വനികളെന്നപോൽ.

പരന്നു കാണായങ്ങളു
കുതിരപ്പടയാളികൾ
പ്രഭാതവായുവിൽ ചിന്നി.
പ്പാദം പൂമുകിൽമാലപോൽ.

പൊൻതൂൽവരിച്ചിട്ടു നിന്നി-
തണിയായ് കലയാനകൾ
ചാരുബാലാതപം പൂണ്ടു
ശൈലശൃംഗങ്ങൾ മാതിരി.

മുഴങ്ങി മാറൊലിയൊടും
ഗോപുരങ്ങളിൽനിന്നുടൻ
ഭേരീപടഹനാദങ്ങൾ
ഉകാലസ്തനിതങ്ങൾപോൽ.

ചിത്രവസ്രമണിത്തുള്ള
നാവികന്മാർ വലിച്ചുടൻ
വന്നു വിവിധവസ്തുക്കളിൽ
പ്രഭുക്കളുടെ തോണികൾ.

കൊടികുത്തിപ്പാടിയെത്തും
നൌകയ്ക്കെല്ലാമണിഞ്ഞിതു
സംഭിന്നവിചിഹ്നസ്തന്മാൽ
പൂമാല സരയുനദി.

പുതുവെഞ്ചാമരം പൂണ്ടു
കോപ്പണിത്തുള്ള വാജികൾ
വലിച്ചു പൊടിപാരിച്ചു
വന്നു പുഷ്പരഥങ്ങളും.

നാനാശില്പങ്ങളാൽ നേത്ര-
രമ്യമാം പൂമുഖത്തൊടും
നൈടുമ്പുകൾ ശോഭിച്ചു
സഭാസത്മാകുണങ്ങളിൽ.

പട്ടമെത്തകളും ചിത്ര-
വിരിപ്പും പൂണ്ടു ഭംഗിയിൽ
പീഠ നിരന്നു കാണായി
പലക്കായ് പലമാതിരി.

ഉള്ളിലായുന്നതം സ്വർണ്ണ-
സിംഹാസനമവയ്ക്കുമേൽ
നായകംപോലെ വിലസി
നടുവേ രത്നഭാസുരം.

കുശപ്പല്ലം ചമതയും
ഒന്നയ് പാൽ തേൻതൊട്ട ഹവ്യവും
കൂടി വിശേഷവിധിയാ-
യടുത്തോരഗ്നിശാലയിൽ.

അഭിഷേകാത്ഥമാം തീർത്ഥ-
ജലം പൊൻകലശങ്ങളിൽ .
നിരന്നു മിന്നി ചെന്തെങ്ങി-
നിളനീർനിരപോലവെ.

VI. സത്യയുടെ ധർമ്മീരത

ഭരതമഹാരാജാവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയായ കൈകേയിക്കു ഭരതൻ എന്നൊരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. ഭരതനെവേണം യുവരാജാവായ അവന്റെ കൈകേയി ശര്യം പിടിച്ചു. അന്നുസരിച്ച ശ്രീരാമനെ പതിന്നാലാണ്ടു വനവാസത്തിനയയ്ക്കാൻ രീട്ടായാക്കി. ഇതെന്നും അറിയതെ അഭിഷേകത്തിന് ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന സീതയോടു ശ്രീരാമൻ ചെന്നു വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ സീതകൂടി വനവാസത്തിനു പോകാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു.

“മനുഷ്യനെന്നോന്നേർത്തിരികേ
മരണവനു വന്നിടം
മതി സീതേയലങ്കാര-
മഭിഷേകം നടന്നിടം

മെല്ലെന്നിതോതും പൊളിപ്പൊ-
ല്ലാത്ത കാന്തന്റെ മുഖിലായ്
മിഴിച്ചു നിന്നുപോയ് സീത
പണിതിരാത്ത പാവപ്പോൽ..

തലോടിയെല്ലാം കേൾപ്പിച്ചു
രാഘവൻ; പിന്നെ ജാനകി
സ്രീസ്ഥാവത്തിനാൽ വാടി
വീണ്ടും ധീരത തേടിനാൾ.

താതമാനാക്ഷളൊത്തങ്ങ
താങ്ങാൻ തൻകാന്തനോതവേ.
തക്നിച്ചാളനയാത്രയ്ക്കു
മുമ്പേയവളിറങ്ങിനാൾ.

“വില്ലൊടിമുതന്നെ വേട്ടോരു
കയ്യിൽ തലയണച്ചു ഞാൻ
വിശ്വസിച്ചു യോ വിട്ടു
വൻ കാട്ടിലുമുറങ്ങുവൻ.

എന്നെ കൂടാതെ പോകൊല്ല
 പോകൊല്ല കരുണാനിയേ!"
 എന്നാളെന്നല്ലതൂ തൂവി-
 ചൊന്നാൾ സീത പതിവുത.

അതു കണ്ടലിവാൽ കണ്ണീ-
 രറിയാത്താണു രഘുവൻ
 "എന്നാൽ പ്രിയേ! പോരികെ"ന്നും
 ചൊന്നാൻ ഗദ്ഗദ്മാന്ദൻ.

VII. സഹോദരസ്നേഹം

സീതാരാമന്മാർ വനയാത്രയ്ക്കു ഒരുങ്ങിക്കണ്ടപ്പോൾ ലക്ഷ്മണൻചെന്നു
 തടുത്തു. ശ്രീരാമൻ അതു കൂട്ടാക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ തന്നെക്കൂടി
 കൊണ്ടുപോകണമെന്നു ലക്ഷ്മണൻ ശാഠ്യംപിടിക്കുകയും ശ്രീരാമൻ അതു
 അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നൊടിയിൽ പാഞ്ഞു വന്നെത്തി
 ധൃഷ്ടനായങ്ങു ലക്ഷ്മണൻ
 മഴ തുറുരും മിന്നലൊത്ത
 മേഘത്തിൻമുമ്പു കാറുപോൽ.

“കഷ്ടം! ആയുനപാത്രത്തിൽ
മാർദ്ദവം കാട്ടിടുന്നുതാൻ
കൊടുക്കുകില്ല ഞാൻ രാജ്യം
ദർജ്ജനത്തിന്റെ കൂത്തിനായ്”.

കൈകേയീവിജിതൻ താതൻ
വൃദ്ധൻ വികലമാനസൻ
കരഞ്ഞാലും ചിരിച്ചാലും
കാൽമേ കാൽമായ് വരൂ.

പുരം നിലവിളിക്കുന്നു
ഭർത്സിക്കുന്നു വിവേകികൾ
ക്ഷത്രിയോചിതമല്ലായ്ക
ചെമ്പുതെന്നായി വീരരും.

പാടില്ല പോകവാൻ ജ്യേഷ്ഠാ,
പരിപന്നമിഭയാനകൻ
സൗമിത്രി ശത്രുമേന്തുന്നു;
ഭൂലോകപതിയെടു താൻ.

കത്തുന്നു കോപമഹിത
വഗ്ഗ്ത്തേബ്ബ്സ്മമാക്കുവൻ
സന്ധ്യജലപൂരത്തിൽ
കലക്കുവനയോദ്ധ്യയെ.”

ചൊടിച്ചിതോതുമനുജൻ
തന്നെയമ്പാൻ നോക്കിയും
അസമ്മതസ്തിതംകൊണ്ടു
തർജ്ജിച്ചും രാമനോതിനാൻ:—

“പരമേഷം ഓർബലന്മാരിൽ
കാട്ടും വമ്പലു ലക്ഷ്യം!
ഓതിയാൽ മുറയോരാത്ത
ബുദ്ധിയല്ല വിവേകവും.

സത്യവാൻ സ്വന്തകൃത്യത്തിൽ
ന്യായാന്യായങ്ങൾ ചിന്തിയാ
തന്നിഷ്ടം നേടുവാൻ ശത്രു-
മേന്മാ ക്ഷത്രിയധാർമ്മികൻ.

സ്വന്തചിത്തം കീഴടക്കാൻ
സാമർത്ഥ്യമിയലാത്തവൻ
സ്വരാജ്യം ജയിച്ചാലും
സൗമിത്രേ! മെച്ചമില്ലതിൽ.

പോകുന്നു ഞാൻ വനത്തിന്നു
സീത പോരുന്നു കൂടവേ
നിയേയിങ്ങുള്ളു താതന്നു
ഭരതൻ വരുവോളവും.”

എന്നോതി നടകൊള്ളുന്ന
പൂർവ്വജന്റെ പദങ്ങളിൽ
ഇടിഞ്ഞ ഗോപുരം പോലെ-
യുദ്ധതൻ വിണ്ണലക്ഷ്യം.

“ജ്യേഷ്ഠൻ വെടിഞ്ഞ പുരിയിൽ
ജീവിപ്പാൻ ശക്തനല്ലിവൻ
ഭൃത്യനായ് പോരുവൻകൂടി-
യല്ലെന്നാകിൽ മരിക്കുവൻ.”

എന്നുനിർബന്ധമോതുന്ന
തമ്പിയെത്താങ്ങി രാഘവൻ
എഴുന്നേല്പിച്ചാശ്വസിപ്പി-
ച്ചുനന്മയരുളിടിനാൻ.

VIII. ആത്മാർപ്പണം—ഒരു പ്രാർത്ഥന

സചേതനാചേതനമിപ്രപഞ്ചം
സർവ്വം വിളങ്ങുന്ന കേടാവിളക്കേ!
സമസ്തഭാവ്യങ്ങളുമുള്ളിലാഴ്ത്തും
സ്നേഹപരപ്പിൻ കടലേ! തൊഴുന്നേൻ.

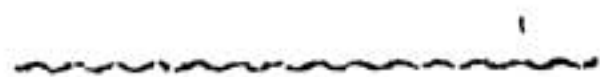
തെളിക്കയെന്തെങ്കിലും കണ്ണുകൾ, ക്രൂരിയുടേ
-തിക്കുന്ന മഞ്ഞും ഭഗവൻ! തുടയ്ക്ക
വിളിക്കയെന്തെങ്കിലും വിടത്തെ മുൻപിൽ
വിരഞ്ഞു തപ്പിത്തടയെന്നൊരെന്നെ.

അല്ലെങ്കിലിക്കാടുകൾ വെട്ടി നീക്കി-
യകത്തെയുന്നള്ളുക, യെൻ കുടിഞ്ഞിൽ
അരക്കണം വിശ്രമമഞ്ചമാക്കി-
യങ്ങേന്റെ 'ആത്മാർപ്പണം' മേറുകൊൾക.

മഹാവനം നിൻ മലർവാടിയാക-
മുള്ളൊക്കെയും നന്മുകുളങ്ങളാക
മഹേശ നിൻ സന്നിധിക്കൊണ്ടു ഭൃഷ്ട-
മൃഗങ്ങളും ഗായകഭേദരാക.

☞

സർവ്വം മറന്നിന്നൊരു പാറപോൽ നിൻ
സംസർഗ്ഗനിവാണരസത്തിൽ മുങ്ങാൻ
കാമിപ്പു ഞാനിശ്വര! കാൽക്കണ്ണും നീ
കാണിക്കയെന്തെങ്കിലും മുഖാരവിന്ദം.

IX. ചെറിയവ

ചെറു തുള്ളികൾ ചേർന്നു തന്നെയീ
കര കാണാതെഴുമാഴിയായതും
തരിമണ്ണകൾ തന്നെ ചേർന്നു നാം
മരവും നല്ലെഴുമുഴിയായതും.

ചെറുതാം നിമിഷങ്ങളും തഥാ
പറവാൻ തക്കവയലയെങ്കിലും
ഒരുമിച്ചവ തന്നെയുക്കെഴും
പുരുഷായുസ്സുകളൊക്കെയാവതും.

ചെറു തെരുകൾ തന്നെയീവിധം
പെരുകിപ്പണമകത്തിയേററവും
തിരിവെന്നി നടത്തി ജീവനെ-
ദൂരിതത്തിങ്കൽ നയിച്ചിടുന്നതും.

ചെറുതെങ്കിലുമസ്വേദനവാ-
ക്കൊരുവന്നുത്സവമുള്ളിലേകിടും
ചെറുപുഞ്ചിരിതന്നെ ഭൂമിയെ-
പ്പരമാനന്ദ നിവാസമാക്കിടും.

ചെറുതന്യുന നന്മ ചെയ്തുകൊ,
 ഞൊരു ചേതം വരികില്ലയെങ്കിലും
 പരനില്ലപകാരമെങ്കിലീ-
 നരജന്മത്തിനു മാറുമറുപോം.

ചെറുതൻപു കലൻ ചെയ്തതും
 ചെറുതുളളത്തിലലിഞ്ഞു ചൊൽവതും
 പെരുകി.ബുഭുവി പുഷ്പവാടിയായ്
 നരലോകം സുരലോകതുല്യമാം.

X. പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന

സകലാശ്രയമായി രാത്രിയും
 പകലും നിന്നെറിയും പ്രഭീപമേ,
 ജഗദീശ, ജയിക്ക! ശാശ്വതം
 നിഗമം തേടിന നിൻ പദാംബുജം.

അരുണോദയമായി പൂക്കൾ പോൽ
 വിരിയുന്ന കരണോൽക്കരം വിഭോ,
 തിരിയെത്തെയുളിയുന്നു ഫന്ത! നീ
 തിര നീക്കുന്നൊരു ലോകരംഗവും.

ഒരു ഭീതിയെഴാതെ കാത്തു, ദു-
ഷ്കരസാംസാരികപോതയാത്രയിൽ
കരകാട്ടുക നിന്നു നി കൃപാ.
കര,—ഞാൻ ദിക്കറിയാത്ത നാവികൻ.

ഗുണമെന്ന യൊരാൾക്കുമെന്നിൽ നി-
ന്നുണയാത്താൻ തരമാകണം വിഭോ
അണുജീവിയിലും സഹോദര-
പ്രണയം തപൽകൃപയാലെ തോന്നണം.

ഉളവാകണമാത്മതുഷ്ടി, യീ-
യെളിയോനിങ്ങനെ പോകണം ദിനം
ഇളകാതെയുമിന്ദ്രിയാർത്തിയാൽ
കളിയായും കളവോത്സാതെയും.

അഖിലോപരിയെന്റെ ബുദ്ധിയിൽ
സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ മാറാമെന്നിയേ
ജഗദീശ, തെളിഞ്ഞു നില്ക്കണം
നിഗമം തേടിന നിൻ പദാംബുജം.

XI. പൂക്കാലം .

പൂക്കുന്നിതാ മുല്ല പൂക്കുന്നിലഞ്ഞി
പൂക്കുന്നു തേന്മാവു പൂക്കുന്നശോകം
വായ്ക്കുന്നു വേലിക്കു വണ്ണങ്ങൾ പൂവാൽ.
ചോക്കുന്നു കാടന്ത മേഘങ്ങൾപോലെ.

എല്ലാടവും പുഷ്പഗന്ധം പരത്തി
മെല്ലെന്നു തെക്കുന്നു വീശുന്നു വായു;
ഉല്ലാസമീ നീണ്ട കൂകു രവത്താ-
ലെല്ലാക്കുമേകുന്നിതേ കോകിലങ്ങൾ.

കാണുന്നിതാ രാവിലേ പൂവുതേടി
ക്ഷിണതപമോരാത്ത തേനിച്ചു കാട്ടിൽ
പോന്നേറെ യുത്സാഹമുൾക്കൊണ്ടിവയ്ക്കു-
ന്തോണം വെളുക്കുന്നു ഹസ്സോയിതെല്ലാം?

പാടങ്ങൾ പൊന്നിൻനിറം പൂണ്ടു, നീള-
പ്പാടിപ്പറന്നെത്തിയിത്തത്തയെല്ലാം
കേടറ നെല്ലിൻ കതിക്കാമ്പു കൊത്തി-
ക്കൂടാൻ ദിക്കോത്തു പോകുന്നു വാനിൽ,

ചന്തം ധരയ്ക്കേറെയായ് ശീതവും പോ-
 യന്തിക്കുപൂക്കാവിലാളേറെയായി
 സന്തോഷമേറുന്നു, ദേവാലയത്തിൽ
 പൊതുനും വാദ്യങ്ങൾ - വന്തു വസന്തം!

നാകത്തിൽനിന്നോമനേ! നിന്നെ വിട്ടി-
 ലോകത്തിനാനന്ദമേകുന്നിതീശൻ
 ഇതുകൊല്ലമിനിന്റെ പാദം തൊഴാം ഞാൻ
 പോകൊല്ല പോകൊല്ല പൂക്കാലമേ നീ!

ചിന്തിച്ചിളക്കാരു തൻ നിസ്തപനത്താ-
 ലേന്തോന്നരയ്ക്കുന്നു നി ഞാനറിഞ്ഞു!
 “എന്താതനാം ദേവനോതുന്നതേ ഞാ-
 നെന്താകിലും ചെയ്യുവെന്നല്ലയല്ലി?”

XII. അമ്പിളി

(പാനമട്ട്)

തുമ്പപ്പുവിലും തുമയെഴും നിലാ-
 വമ്പിൽ തൂവിക്കൊണ്ടാകാശവീഥിയിൽ
 അമ്പിളിപൊങ്ങി നിൽക്കുന്നതാ മര-
 ക്കൊമ്പിന്മേൽനിന്നു കോലോളം ദൂരത്തിൽ.

വെള്ള മേഘശകലങ്ങളാം നര-
തളിച്ചുകൊണ്ടു് ദേവകൾ വിണ്ണാകും.
വെള്ളത്തിൽ വിളയാടിത്തുഴഞ്ഞു പോം
വെള്ളിയോടമിതെന്നു തോന്നിടുന്നു!

വിണ്ണിൽനിന്നു മനുഷ്ഠിതം തുവുമെൻ
വെണ്മതിശ്രുവേ, നിന്നെയീയന്തിയിൽ
അമ്മതന്നാകുമേറിയെൻ സോദര-
'നമ്മാവാ' യെന്നലിഞ്ഞു വിളിക്കുന്നു!

ദേഹശോഭപോലുള്ളതിൽ ക്രൂരമി-
മോഹനാകൃതിക്കുണ്ടിതെൻ പിന്നാലെ
സ്നേഹമോടും വിളിക്കും വഴിപോര-
ന്നാഹാ! കൊച്ചുവെള്ളാട്ടിൻകിടാവു പോൽ.

വട്ടം നന്നാലിതിവണ്ണമോടിയായ്
മുട്ടുമേ ചെന്നുക്കുന്ന് നുകളിൽ നീ!
ഒട്ടൻപൂക്കു വന്നൊന്നു നിന്മേനി
തൊട്ടിടാനും കൊതിയെന്നിടുകൊമനേ!

എന്നു കൈപൊക്കിയോടിനാനുമുഖൻ
കന്നോറൊന്നു സാഹസി ബാലകൻ;
ചെന്നു പിന്നിൽ ഗൃഹപാഠകാലമാ-
യെന്നു ജ്യേഷ്ഠൻ തടഞ്ഞു ഞെട്ടുവരെ..

XIII. കൊച്ചുകിളി

ചൊല്ലുകെന്തു ചെറുപക്ഷി നീ കളി-
ച്ചുല്ലസിപ്പതിതുപോലെയെപ്പൊഴും
അല്ലൽ നീയറികയില്ലയോ? നിന-
ക്കില്ലയോ പറകെഴുത്തുപള്ളിയും?

കൊച്ചുശാഖകളിലാഞ്ഞിരിപ്പതും
പിച്ചിയന്നപടി പാടിടുന്നതും
ഇച്ഛപോലുയരെ നീ പറപ്പതും
മെച്ചമിന്നിവയെന്നിരിക്കൂ കൂടുമോ?

കാലുയർത്തിയയ്, കാരറിലാടുമു-
ഞ്ഞാലിൽ മേവി രസമേലുമെത്ര ഞാൻ!
നീലവർണ്ണവഴി പറന്നെഴും സുഖം
ലോകമെയിതിൽ നിനക്കൊതുങ്ങുമോ?

ചിത്രമിങ്ങു—പുഴ, കുന്നിവരര തെ-
ല്ലത്തെലെന്നി കിളി നി കടപ്പതും
എത്തി വൻ മുതലമേലുമാനതൻ
മധ്യകത്തിലുമിരുന്നിടുന്നതും!

ചേണ്യന്ന ചിറകാണൊരോമന-
പ്രാണി, നീൻ രാവകന്ന ലീലകൾ
കാണകിൽ കൊതിവരും—പറിക്കുവാൻ
പോണം—കൊച്ചുകിളിയായതില്ല ഞാൻ!

XIV അഹിംസ

കഴൽ വിരവിലെടുക്കെടുക്കയി-

പ്പഴ തുണയറ്റതു കൊന്നിടായ്ക്കു നീ;
ചെറിയൊരുടലിതെന്നു നിന്ദതോ-
ന്നരുതതുമീശപാനാണു ചെയ്തുവൻ

അവനവികലജീവനാഥനീ-

യവനിയിൽ വന്നതവങ്കൽനിന്നു നീ
അളവകലുമവന്റെയവിനി-
യെളിയ പുഴുക്കളുമംശഭാജികൾ.

ഭിവി, രവി ശിശി താര ശോഭയു-

ണ്ടവനുടെ സൃഷ്ടിയിലാർക്കുമൊന്നുപോൽ
'നവതൃണ'നിരകൊണ്ടു മൂടിട്ടു-
ന്നവനി നിനക്കുമിവയ്ക്കുമായവൻ.

കളയുക പുനഃപ്രകാലമു-

ള്ളളിയ സുഖത്തൊടിയുന്നിട്ടുവ,
കളയുമൊരുയിരുകിടാവതോ?
കളിയിലുമിന്നായി കൊന്നിടായ്ക്കു നീ.

XV പ്രാണിയ

കുറിനപ്പുറം! നീ കടന്നുവന്നു
തുടർച്ചയെങ്ങനെ തൻ ഹിതത്തിനായ്
വടിവെഴുതാതെ ജന്തുവെത്തുടിപ്പി-
ച്ചിടുവതിതെന്നിനതെന്തുചെയ്തു നിന്നെ?

കരുണയുടെയൊരീശസൃഷ്ടിയാണി-
യുരുവുകളൊക്കെയതോർത്തില്ലയോ നീ
അറിയുമവനിതൊക്കെയോക്ക് മേൽ നി-
ന്നറിയുക കേൾക്കുമിവറ്റ കേണിടുമ്പോൾ..

കുരുവതവനറിഞ്ഞു നോക്കുമേ നിൻ-
കരമിതു ചോരയണിഞ്ഞ കത്തിയോടും
കരുതുകയതു സാധുചേതനത്തിൽ
പരമലിഖേകക പോക കൊന്നിടായ്ക്ക.

ഇതിനെയുമിഹ നിന്നെയും ചമച്ചാ
വിധിയൊരുപോലവനോക്വിശ്വകർമ്മം
മതിയിലിയലുകൻപു നിൻവിധാതാ-
വധികളയാപരനെന്നതോർത്തു നീയും.

XVI. മ'ന്നാമിറങ്ങു'

ഇതെന്തൊരാന്നന്ദമിതെന്തു കെഴുതുകും!
സ്വതന്ത്രമായ് സുന്ദരമിപ്രഭാകണം
ഇതാ പറന്നെത്തിയടുത്തു ഫാ! പറ-
ന്നിതാ തൊടുമുടിയിതു വിണ്ണിലായി.തേ!

ഉടൻ മടങ്ങുന്നത, പൂത്തിരുട്ടിലായ്
കിടന്ന വേലിപ്പെട്ടിതന്റെ തുമ്പതിൽ
ചുടുന്നതില്ലിപ്പെട്ടുരതീയതൊന്നുമേ!
കെടുന്നമില്ലീ മഴയത്തു പോച്ചുമേ!

ഇരിക്കാലാ പൊങ്ങുക, വിണ്ണിലോമനേ,
ചരിക്ക നീ മിന്നിമിനുങ്ങിയങ്ങനേ
വരിഷ്ടമാം തങ്കമുരച്ചരേഖപോ-
ലിരുട്ടു കീറുന്നൊരു വജ്രസൂചി പോൽ.

സംഹരിക്കമി നിന്നുടലിൻപദാത്മമെ-
ന്തരയ്ക്കു മിന്നൽപിണരിൻ സംഹലിംഗമോ?
വിരംഞ്ഞു ചോം താരഗണങ്ങൾ തമ്മിലാ-
ഞ്ഞുരഞ്ഞു പാറും പൊടിയോ, നിലാവതോ?

പുളിച്ചിട്ടുനൊന്മനതാരഹോ! വെറും
 'വെളിച്ചമേ! വാ കിളിവാതിലൂടെ നീ
 വിളിച്ചു കേളാത്തവിധം ഗമിക്കിലാ-
 മൊളിച്ചിടാൻ കള്ള, നിനക്കു വഞ്ചനയോ!

പിലാവിലും തെങ്ങിലുമക്കുവുങ്ങിലും
 വിലോലമായ് മാവിലുമടുമിടുമേ
 വിലങ്ങിടും നീ പ്രകൃതിക്കു ചാത്തുവാൻ
 നിലാവുപൂമ്പട്ടിനു പാവു നെയ്യയോ?

മിനുങ്ങി നീ ചെന്നിടുമാറണയ്ക്കുവാൻ
 കനിഞ്ഞിതാ കൈത്തളിരാൻ ഭൂതമം
 അനങ്ങിടാത്തങ്ങനെ നീല്പിതാട്കമേ
 മനം കൊതിക്കും മൂടുവെത്തൊടാനോ!

അതാ വിളങ്ങുന്ന ഭവദ്ഗുണങ്ങളാൽ
 സ്വതഃ ചൂന്നിപ്പിന്നിൻ മലർച്ചെടി;
 അതിന്നൊടൊക്കില്ലൊരു ചക്രവർത്തിത-
 ന്നതിപ്രകാശം കലരും കിരീടവും.

പരന്ന വൻശാഖകൾ മേലിവറയാ-
 ന്നുട്ടിൾ മിന്നുന്ന മരങ്ങളാകവെ,
 നിരന്നു നക്ഷത്രഗുണങ്ങൾ കീഴ്മാ-
 ന്നുട്ടയായ് തീർന്നൊരു വിണ്ണുപോലവേ.

വിളങ്ങിയും മങ്ങിയുമൊന്നിതാ വര-
ന്നിളങ്കതിർത്തുവൊളിയാൻ പൊങ്ങിയും
തളൻവീണും—ചെറുതാരമൃഗിതാൻ
വളപ്പതാമിങ്ങിതു—തള്ള വാനിലാം.

മുറിക്കുകത്തായിതു! ഹാ! പ്രകാശമേ,
കരത്തിൽ വാ കേറുക പുസ്തകങ്ങളിൽ
ഉറക്കറയ്ക്കുള്ള കെടാവിളക്കു പോ-
ലിരിക്കു വന്നീയണിമേശമേലുമേ.

കനക്കുമുത്സാഹമൊടങ്ങുമിങ്ങും
തനിക്കു തോന്നുംപടി തന്നെയെങ്ങും
മിനുങ്ങി മങ്ങും ചൊടിയാൻ മിന്നാ-
മിനുങ്ങുമുൾപ്പുവുമുടപ്പിറപ്പോ?

XVII. വണ്ടിന്റെ പാട്ട്

(“കമലാകാന്തന്റെ” എന്നുമട്ട്.)

കൊടുമുടിയിൽ കഴുകൻ വസിക്കട്ടെ
കൊടുതാം സിംഹം ഗുമയിലും വാഴട്ടേ
വടിവേലും തങ്കക്കുന്നേ, നിൻ പൂത്തൊരി-
നെ ടിയ കാടാൻ സാനുവിൽ മേവും ഞാൻ.

പതിച്ചിടാ നോട്ടം നാനും പിണങ്ങളിൽ
കുതിച്ചു നിർദ്ദയം കൊന്നിടാ ജീവിയെ
പതിവായിക്കാട്ടിൽ കാലത്തുമന്തിക്കും
പുതിയ പുകയെ നിൻപുകഴ് വാഴ്ത്തും ഞാൻ.

അഴകേറും പൂവിൽ നീയലിഞ്ഞേക്കും തേ-
നഴലെന്ത്യേ നുകന്നാനന്ദമാൻടൻ
ഒഴിയാതോലും മണമാൻ തെന്നലിൻ
വഴിയേ നിൻപുകൾ പാടിപ്പറക്കും ഞാൻ.

മുകളിൽ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും വന്നിരു-
ളകലുമാറു പരത്തും കതിരൂടെ
പകലും രാവു പൊന്നോമനക്കന്നേ, നിൻ
സകലശോഭയും കണ്ടു രസിക്കും ഞാൻ

XVIII. സ്വാതന്ത്ര്യഗാനം

സ്വാതന്ത്ര്യരാജ്യത്തിൻ സമ്രാട്ടേ, തേജസ്സിൻ-
ബ്രാതമാം സ്വർണ്ണസിംഹാസനത്തിൽ
ജോതിഷ്കിരണാവലിപ്പെക്കോൽ തൃക്കൈയിൽ
ജ്യോതിപ്പിച്ചുമുന്ന തമ്പുരാനെ.

നിന്തിരുവാഴ്ത്ത ജയിക്കട്ടെ! പിഡയിൽ
പിന്തിരിയാത്ത തലമുറകൾ,
സന്തതം ചോഷിച്ചു മാറൊലിക്കൊള്ളട്ടെ!
നിന്തിരുന്നാമം ഭവനമെങ്ങും.

അന്ധകാരത്തിന്റെയാഴത്തിൽ ക്രൂരമാ-
മെന്നൊരു മായാവ്യവസ്ഥയാലോ
ബന്ധസ്ഥരായ് ഞങ്ങൾ കേഴുന്നു ദേവാ നിൻ
സ്വന്തകിടാങ്ങൾ, നിരപരാധർ.

കാണുന്നു ഞങ്ങൾ പിതാവേ നിൻ കൺമുന
ദൂതന്തും തേന്മഴ് ചാരുമെന്നും,
ക്രൂരതന്തന്നുടെ നേരേയതു തന്നെ
ചോരമിടിത്തീയായ് മാരുമെന്നും

ചട്ടറ നിൻകരവാളിൻ ചലപ്രഭ
തട്ടുമാറാക ഞങ്ങൾക്കു കണ്ണിൽ
വെട്ടിമുറിക്കുക കാൽച്ചുങ്ങല വിഭോ!
പൊട്ടിച്ചെറികയിക്കൈവിലങ്ങും.

ഞങ്ങളെപ്പൊക്കുക, ക്രൂരിരുട്ടിൻകോട്ട-
യെങ്ങും ചവിട്ടി നിരത്തുവാനും
തങ്ങളിൽ കൈകോർത്തു മോക്ഷസുവാഞ്ചിയിൽ
മുങ്ങിക്കളിച്ചു പുളയ്ക്കുവാനും.

സ്വത്വം ശപ്തിച്ചും സമത്വം കണ്ടും സ്നേഹം
 സത്തു നകനും കൃതാത്മരായി
 സഖമ്ത്തുടെ നടക്കട്ടെ, മാനവ-
 രിലാസ സ്വർഗ്ഗമായ് തീർന്നിട്ടട്ടെ!

XIX. പണം

വരഗുണ! നര! വായുവീഥിമേൽ! നി
 വിരവൊടു തീർത്തൊരു കോട്ട വീണുപോയോ?
 കരയുഗമയി കെട്ടി നോക്കി വിണ്ണിൽ
 തിരയുവതീ നെടുവീള്പ്പാടൊന്നെടോ നീ?

വിരയുവതിഹ നിൻ മതത്തിനായോ?
 പുരുമമതം സമുദായഭൂതിയോരേന്താ?
 പരഹിതകരമാം പ്രവൃത്തിതന്നിൽ
 പരമഭിവൃദ്ധിയതിന്നുവേണ്ടിയോ നീ?

സ്ഥിരമിഹ സുഖമോ മഹത്വമോ നീ
 വരഗുണമാണൊരു വിദ്യയോ യശസ്സോ
 പരമസുകൃതമോ കടന്ന സാക്ഷാൽ
 പരഗതിയോ—പറകൊന്നെടോ കൊതിപ്പൂ?

കുറവു കുരുതിയിങ്ങു കേണിടുന്നാൽ
കുറയുകയാം വിലയാൻ നിന്റെ കാലം
മറവകലെ രഹസ്യമോതുവൻ നീ
പറയുക പോയതു നിന്റെ ഇഷ്ടരോടും.

കരുതുക, കൃതി യത്നലഭ്യനേതും
തരുവതിനീശനിയുക്തനേകനീ ഞാൻ
വിരവിൽ വിഹിതവൃത്തിയേതുകൊണ്ടും
പരമിഹ നേടുക,യെന്നെ, നീ—പണത്തെ.

XX നെയ്ത്തുകാരുടെ പാട്ട്

ഓടും മുറ്റുപാവിൽ ജവമോടും ഗുണമോ-
നോടും പടിയും, സമ്പ്രതി നീ ചെണ്ണൊരുപൂവിൽ
തേടും മണമേലായുകിലും ശോഭ നിറഞ്ഞാൽ
കൂടും പടിയും സോഭര! നെയ്യും തുണി നെയ്യും.

അന്തിക്കെഴുമുക്തനെയ്യുമോരോ കിരണംപോൽ
ചന്തം ചിതറുന്ന നിറമെല്ലാം വിലസട്ടെ
അന്തർഗ്ഗതമായ് നിന്നഴകോടുന്നിഴത്തോരും
ചിന്തയെത്തിൽശോഭകൾ നിന്നെയ്യുഴലട്ടെ;

നീക്കം കയറട്ടാടയിൽ നന്മേനി വരട്ടെ
 യാക്കൈയണയട്ടേ വിരവായും ശരിയായും
 ഏക്കാലവുമേ നിൻ തുണി നൂലൊന്നൊഴ്യാതെ
 നിലുട്ടിഹ നീണ്ടുളൊരു നേരെന്നതുപോലെ.

കായേകനെടുക്കാമിഹ പൂവേകനിറുക്കാം
 മായാതെ വിതയ്ക്കാമഥ വിത്തന്യുനൊരുത്തൻ
 ആയാസമതെന്നാൽ വിധിസങ്കല്പിതമാക്കും
 നീയോർത്തതു ഹേ സോദര! നെയ്യും! തുണിനെയ്യും!

ധന്യത്വമെഴും മന്നവനും മണ്ണുകിളയ്ക്കും
 ഖിന്നസ്ഥിതിയാം കഷ്ടനും കേവലമാരും
 സന്നാദ്ധതായ്ക്കുന്നുതുവെല്ലാം തരുമിമ്പം
 തന്നാൽവുമേതും ശ്രമമേലായുകിലോരാ.

XXI. തോട്ടത്തിലെ എട്ടുകാലി

തളിർത്തലത്തു നിന്നിടും തരുക്കൾ
 തന്റെ ശാഖയിൽ
 കൊളുത്തി നീണ്ട നൂലു രശ്മി പോലെ
 നാലു ഭാഗവും

കുളത്തിനുള്ളകാണമക്കുചിംബ
 മൊത്തു കാറിലി-
 വെളുത്ത കണ്ണിവെച്ചൊഴും വിപിത്ര
 രൂപനാരിവൻ?

അടുത്തിടുന്നൊരിച്ചു പാററയാടി
 യായ ജീവിയെ
 പിടിപ്പിരിന്നു കണ്ണിവെച്ചൊളിച്ചി-
 രുന്നുകൊള്ളുവാൻ
 പരിച്ചുള്ളനാരു നി പ്രഗത്ഭ
 നായ മുക്കുവ-
 ക്കിടാത്തനോ? കടുത്ത കാട്ടിലുള്ള
 കൊച്ചുവേടനോ?

മിന്നത്തു നേർത്ത നൂലിതെക്കുനിന്നു?
 മോടി കൂട്ടമീ-
 യനർഘമാം നെയിത്തുതന്നെയദ്യ-
 സിച്ചതെക്കു നി?
 നീനയ്ക്കു നിന്റെ തുണൽ കാഴ്ചവേല,
 തന്നിലെത്തിയാൽ
 നിനക്കു തങ്കമുദ്ര കിട്ടുമെട്ടു
 കാലി നിശ്ചയം.

XXII. ഉറനാട്ടിലെ ഓണം

എന്തുല്ലാസഭരം നിനയ്ക്കിലുളവാക
ന്നെന്തൊരാനന്ദമി -

ന്നെന്തോ കേരളമാകെയാകൃതി പകർന്നു
ഭ്യോവിലും ഭൂവിലും
അന്തശ്ശോഭ കലൻ രണ്ടു മഴതൻ
മദ്ധ്യസ്ഥമാം കാലവും
ചന്തം ചിന്തിയെഴുന്ന രണ്ടിലകളു -
ള്ളവും നറുമ്പുവുപോൽ.

കുറും വിട്ടിഹ കാലശക്തി പുതുതായ്
ക്കൊല്ലാബുമാമുണ്ണിയെ
പ്പൊറെന്നോർത്തു പിതാമഹീപ്രകൃതിയി -
ന്നുറും പ്രസാദിക്കയോ,
തെറ്റൊന്നാ ശിശു തന്നെ സന്ധിതവിലാ -
സത്താൽ സമസ്താശയം
മുറും പോന്ന ഹരിക്കയോ രസഭമല്ലോ
ബാല്യമെല്ലാക്കുമേ.

തിങ്ങും കാറുകൾ നീങ്ങി കാട്ടിലവുതൻ
കാപ്പാസമെല്ലാം പര -
ന്നെങ്ങോ പോകവതോ സിതാഭ്രമവിടുനോ
വന്നു ചേരുന്നതൊ?

എങ്ങാങ്ങേറി വിരിച്ച വസ്ത്രനിർമ്മാ
 വണ്ണാനെ വഞ്ചിച്ചുമാ-
 യിങ്ങിക്കാറു ഹരിച്ചുപോയ ഗഗനമാ-
 ഗ്ഗത്തിൽ പരത്തുന്നതോ?

ആവായതതന്നെയെന്നവിലഭവ-
 ന്മാർക്കുമുത്സാഹമാ-
 മീവണ്ണം 'നടമാറ' വർഷ പവനൻ ലാ
 ക്കായ് വിരിക്കുന്നതാം
 ഭൂവിൽ കെതുകമീവിധം ഭൂവനരമ്യം
 കണ്ടു കൊണ്ടാടുവാ-
 നേവം പൊന്നഥവാ രചിച്ചിടുകയാം
 കൂടാരമോരോന്നാവർ.

സ്ഥൂലച്ഛായ മരംവെടിഞ്ഞിഹ ഗമിക്ക-
 ന്വോലെ പോം പൂമുകിൽ
 ജാലത്തിൻ നിഴലാൽ ജനങ്ങൾ വെയിലിൽ
 പോകുന്നു ശോകം വിനാ
 ലീലയ്ക്കായ് വെളിയിൽ കടന്നിതു പിടിപ്പാ-
 നങ്ങുമിങ്ങും ദൂതം
 ബാലന്മാർ ധൃതമത്സരം രസമിയ-
 ന്നോടുന്നു വാടങ്ങളിൽ.

ദൂരത്താണിനിയും പ്രഭാതമെഴുന്നേ-
 റെന്നാലുമിന്നേററവും
 നേരത്തേ വിളകൂട്ടിടുന്നു വഗവുനം
 ഹന്ത! സന്തുഷ്ടിയായ്

‘നേരായ’ കാക്ക കരഞ്ഞു താത, ജനനി
 കേൾക്കൂ യെഴിക്കൊന്നെഴു,
 നോരോ കേളികളോത്തറക്കമിയലാതേ
 വത്സരസാഹികൾ.

സ്വാപംവിട്ടെഴുമംഗനജനമകത്തുൽ-
 ഗേയപുണ്യാർത്ഥമാം
 ഭൂപാളം തുടരുന്നമോ! മനമലിഞ്ഞാ-
 ക്കും ലയ്ക്കുന്നതിൽ
 ഭീപത്തിനരികത്തു വൃദ്ധകളെയാശങ്കിച്ചു
 പൈതങ്ങൾ പോയ്
 ശ്രീപൊങ്ങു ശുഭരാമനാമജപമാ-
 യെങ്ങും മുഴുക്കുന്നതും.

മനം മർമ്മരഭാഷി പൂർവ്വവനൻ
 മന്ത്രിച്ചുണഞ്ഞു ഗളം
 നന്ദിച്ചാട്ടി വിടൻ. പൂക്കൾ ചിരകൽ-
 ക്ഷേപിച്ചു തേനീച്ചകൾ
 വന്നെല്ലാം വഴിയോളമാശു പരി-
 മാജ്ജിച്ചു തളിച്ചു ഗൃഹം
 നന്നാക്കി യുവദാസിമാർ, നടനമായി
 ലക്ഷ്മിയിക്കോണിയിൽ.

E
 4540

ശ്രീ: ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ കൃതികൾ.

	രൂ: ണ: സ:		
ചെറുകുറ്റകൾ ൧-ാംഭാഗം	1	2	0
ബാഷ്പവർഷം	1	2	0
കള്ളപ്രമാണം	0	12	0
സിന്താലക്കുളി	1	2	0
കവ തക്കേസു്	0	6	0
പ്രണയക്കമ്മീഷൻ	0	6	0
വിസ്മൃതി	0	9	0
ബാലലീല	0	6	0
ഇരവികുളിപ്പിള്ള	0	12	0
ഭാസ്കരൻ	0	9	0
ചിരിയും ചിന്തയും	3	0	0
ജീവിതസ്മരണകൾ ൧-ാംഭാഗം	2	0	0
" ൨-ാംഭാഗം	2	0	0
മുഴുവൻ ഒന്നായി ബന്ധപ്പെടുത്തു്	4	0	0
ഇ. വി. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിളയുടെ			
അനുസ്മരണകൾ	1	8	0
ആലുപുഴപ്പണം	0	9	0

മാനേജർ,
 "ശ്രീരാമവിലാസം" പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

നിങ്ങൾവായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

നാരായണീയം (സവ്യാഖ്യാനം)

കവികലകൂടസ്ഥനായ മേല്പുത്തൂരിന്റെ നാരായണീയത്തെ പറ്റി വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല. എല്ലാ പദ്യങ്ങൾക്കും സാരവും അതിഗഹനങ്ങളായ പ്രയോഗങ്ങളുടെ ഗുഡാർഥങ്ങളും ഇതിൽ സംഗ്രഹമായി ലളിതഭാഷയിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

വില രൂ. 1 ണ. 2

ശ്രീമഹാഭക്തചരിതാമൃതം

നാലു ഭാഗങ്ങൾ

ന സ്തുല്യമായഭക്തിമാഹാത്മ്യത്താൽ ജീവനുക്കുതന്നെ രായ അനവധി ഭക്താഗ്രണികളുടെ ജീവചരിത്രമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കം. മുമുക്ഷുക്കൾക്കു പാരായണയോഗ്യമായ ഇതരഗ്രന്ഥം ഭാഷയിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളതു് സർവ്വവിദിതമാണ്. ഓരോഭാഗത്തിനും വില 1 രൂ. 8 ണ.

സ്തോത്രരത്നാകരം (സവ്യാഖ്യാനം)

ഭക്തിമാർക്കു നിത്യപാരായണത്തിനു് അത്യുത്തമങ്ങളും, കവിതാഗുണമൊക്കെ സഹൃദയലോകത്തെ പുളക്കൊക്കിക്കുന്നവയും ഭക്തിരസപ്രധാനങ്ങളുമായ സ്തോത്രരത്നങ്ങളാണ് ഇതിൽ തിരഞ്ഞുചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ഹൈന്ദവപുരാണങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ ദേവന്മാരെയും അധികരിച്ചുള്ള സ്തോത്രങ്ങൾക്കു പുറമേ, പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന സകല ഭജനസ്തോത്രങ്ങളും, രാസകേളീഭഗവാ, പ്രത്യക്ഷദർശനഭഗവാ മുതലായി ഭക്തിമാർ പരമാനന്ദനിർവൃത്തിയിൽ ലയിപ്പിക്കത്തക്ക അനവധി വിശിഷ്ട സ്തോത്രങ്ങളും ഇവയെല്ലാം സരസമായ പശുലയൊളത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനവും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഡിമ്മി എട്ടിലൊന്നു വലിപ്പത്തിൽ 300 പുറങ്ങളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ വലിപ്പം.

വില 1 രൂ. 8 ണ.

മാനേജർ,

ശ്രീരാമവിലാസപ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

	രൂ.	൯.
സെഷൻസ് ലാൻറി (ഭാഷ)	0	8
വിചിത്രവായം	1	8
പ്രബോധചന്ദ്രോദയം ഭാഷാസാക്ഷരകം	1	8
സ്റ്റേറ്റ് കലാ കലാ (നേരത്തോടു കൂടിയത്)	1	4
ഗദ്യം.—രണ്ടാംതരം സംപൂർണ്ണം	3	0
മൈത്രേയ!	0	8
മനസ്സുകുതി	0	8
നവരൂപങ്ങളും	0	8
മതപരിവർത്തനസംവാദം	0	4
ദൈവികമായ പ്രതികരണം	0	10

ഇതര കൃതികൾ

കെ. അയ്യപ്പന്റെ പദ്യകൃതികൾ	1	8
ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ദർശനമല (പദ്യം) (വ്യംഗ്യനാട്യസ്വാമികളുടെ വ്യംഗ്യനാട്യത്തോടുകൂടിയത്)	0	10
വസുമതി (ശ്രീമാൻ മൂക്കോത്തു കുമരൻ അവർകൾ എഴുതിയ രസകരമായ ഒരു നോവൽ)	1	8
വേണുനാദം—വേണുഗോപാലൻ	0	8
ദേശഭിമനീ ടി. കെ. മാധവന്റെ ജീവചരിത്രം		

ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ:—

പി. കെ. മാധവൻ ബി. എ., ബി. എൽ.		
സി. കെ. കേശവൻ ബി. എ.		
(സർദാർ കെ. എം. ചിന്നിമൂർ അവർകളുടെ അവതരിപ്പിച്ചും, മഹാത്മാഗാന്ധി, മഹാകവി വള്ളുവർത്തനാഥർ മുതലായ മഹാനായകരുടെ സ്മരണയ്ക്കും അർപ്പിക്കുന്നതും)		
ഒന്നാം, രണ്ടാം വാല്യങ്ങളും കൂടി	3	0
ടി (കാലിക്കോമ്പയൻ്റെ)	4	0
ജീവിതചരിത്രം (പി. കേശവദേവിന്റെ ചെറുകഥകൾ)	1	4

Address must be written in CAPITAL LETTERS

മാനേജർ,—‘ശാരദാ’ ബുക്കഡിപ്പോ,

തോന്നയ്ക്കൽ.

ശാരദാ ബുക്കഡിപ്പോ

(തോന്നയ്ക്കൽ)

വക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ അവർകളുടെ കൃതികൾ

	രൂ.	൯.
പദ്യകൃതികൾ 1-000000	6	8
,, 2-000000	6	0
,, 3-000000	4	8
പദ്യം:—നളിനി (നേരത്തോടു കൂടിയത്)	1	0
ലീല	1	0
രണ്ടു ഖണ്ഡകൃതികൾ	0	6
ശ്രീബുദ്ധചരിതം കിളിപ്പാട്ട്:—		
അഞ്ചു കാണ്ഡങ്ങളും കൂടിയത്	3	0
കയിൽ	0	3
പ്രശംസനം	1	0
ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത	1	0
ബാലരാമായണം ബാലകാണ്ഡം	0	6
ടി അയ്യോധ്യകാണ്ഡം	0	6
ടി ആരണ്യകാണ്ഡം	0	7
ടി മൂന്നുകാണ്ഡങ്ങളും കൂടി	1	4
പുഷ്പവംശി	0	8
ഭൂവസ്ഥ	0	12
ചണ്ഡാലപരിക്ഷ്വേകി	0	12
കരുണ	0	9
മണിമംഗ	0	8
വനമംഗ	1	0
സുഗതപ്രസ്ഥാനം	0	10
നവമംഗലിക	0	8

P. T. O.